

SĂPTĂMÂNAL RELIGIOS
REDACTIA și ADMINISTRAȚIA
Cluj, Str. Regina Maria Nr. 10

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 40.000 Lei, pe 6 luni
20.000 Lei, pe 3 luni 10.000 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru poștal Nr. 40.646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet
Inregistrată la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de reapariție Nr. 3.651 din 1946

CREȘTINI DIN TOATE ȚĂRILE UNIȚI-VA!

Ce strică unitatea credinții?

de Ion Agârbiceanu

Nu este inimă cu adevărat creștină care să nu se întristeze când vede cum, prin veacuri, dintr-o singură Biserică creștină, — așa cum a întemeiat-o Mântuitorul — s'au făcut mai multe, și mai mari și mai mici, dar care toate susțin despre ele că sunt biserica cea adevărată a Domnului.

Cât privește adevărul că Mântuitorul n'a întemeiat, — și nici n'a putut întemeia mai multe biserici — decât una singură, nimeni nu cutează să se îndoiască. Dar fiecare crede sau spune că biserica Lui este cea întemeiată de Domnul:

Care este lucrul bun pe care omul să nu-l poată strica? Ce adevăr nu poate fi acoperit din partea omului prin minciună? Ce cărare dreaptă nu poate fi strâmbată de omul păcătos?

Noi oamenii, prin libera noastră voință și prin patimile noastre, putem arunca mărgăritarele și aurul în tină. Putem strica și cea mai bună așezare a dreptății. Căci suntem slobozi, în conștiința noastră nimeni nu poate intra, nu ne poate porunci; dacă ne lăsăm robiți de păcate ele ne duc unde voesc.

Inceputul și capul celor mai grele păcate, ale spiritului, ca și ale trupului, este *superhia, mândria omului*. Noi voim să fim cei dintâi, cei mai mari, cei mai înțelepți și pricepuți în toate.

Intru multi ani Dispunătorule

P. S. S. Dr. Ioan Saciu, Episcopul auxiliar de la Oradea, a fost numit Administrator Apostolic al Arhidiecezei Blajului.

Chemarea P. S. S. Suciu în centrul spiritual al românismului de ieri și de mâine, a umplut sufletele de bucurie și de nădejde mai sănătoasă în frunte cu Acest pontif al spiritului vom pași spre lărgirea orizonturilor noastre.

În veacul acesta de orgoliu și criză morală Providența ne a trimis pe Acest sol al iubirii divine.

La răscruce de destin avem în frunte pe un dispunător de drumuri noi. Prezența a ceea ce satisface o nevoie cardinală, aceea de-a avea pe puntea de comandă a Bărcii lui Hristos o spadă de foc, un vulcan în erupție neadormită.

Crescut la umbră de icoană, încălzit și adăpat din frumusețea și durerea trecutului nostru, când I se pune pe umeri această sarcină de mare cinste, va ști — sunt sigur — să ne conducă dincolo de luptă și de pace, pentru cioplirea viitorului nostru.

P. S. S. Suciu este Episcopul tineretului. Prin fapte scrieri predici, conferință — de-o elocvență clasică — a cucerit sufletul tinereții nemuritoare, care l-a învelit în aureolă legendară.

Scrierile P. S. Sale fac onoare nepieritoare literelor românești. E zestrea trainică, pentru că suntrânduri ce brăzdează veșnicia. Aceste rânduri vin totdeauna cu șipiri noi, ca un cer instelat pe care cu cât îl privești mai mult, cu atât descoperi stele noi și mai multe. Sub condeiul Lui viața se învesmântă în lumina ce se urcă de la pământ și ceare se coboară din cer. Scrierile P. Sale, alimentate din cele mai înalte idealuri, satisfac cele mai rafinate spirite. Sunt izvor de viață și binecuvântare.

Dar arta sălășluște în artist. Când ai în față perspectivele personalității P. S. S. Ioan Saciu poți șopti cuvintele unui mare gânditor: „În om sălășluște o putere regească”.

*... „Vezi, aceia sunt mai înalți care s mai aproape de cer”.
Urâm Prea Sfințitului Ioan Suciu, ani rodnici, acum când Providența L a așezat la hotarul dintre Dumnezeu și Tara Românească.*

ANTON CRIȘAN

Chiar și în lucruri care întrec cu mult priceperea noastră.

Așa ne purtăm, — cel puțin unii dintre oameni, — și cu talmăcirea s. Scripturi. Mândria ne face să spunem că adevărul cuprins în s. Scriptură este așa cum îl înțelegem noi, și nu altfel.

Este ciudat lucru că nimeni nu cutează să facă pe doctorul dacă nu a învățat medicina, sau pe avocatul dacă n'a învățat dreptul, dar în aceeași vreme cutează să talmăcească s. Scriptură deși n'a învățat teologia.

Iar pentru a talmăci s. Scriptură fără greș nici nu este destul să fi învățat teologia, ci trebuie să te ții de explicarea pe care o dă s. Biserică, ea singură având, din promisiunea Domnului, asistența și ajutorul Spiritului Sfânt. Și aceasta din motivul că s. Scriptură cuprinde taine și dogme, adevăruri pe care mintea omenească nu le poate nici cuprinde, nici talmăci.

Fiindcă în cursul veacurilor mândria omenească

(continuare în pag. 3)

De cine depinde?

de Păr. Dr. Silviu A. Prunduș

Cu toții suntem de acord că Hristos unul este și o singură Biserică a întemeiat, care este menită să propovăduiască o singură credință, cea lăsată de Mântuitorul și Intemeietorul său, și toți din aceleași izvoare ale harului ne adăpăm, care sunt Tainele Sfinte. Cu toții iarăși suntem de acord că împărțirea creștinilor într-o mulțime de cete este împotriva ~~doctrinei~~ și doctrinei Mântuitorului. „Este un Domn, o credință și un botez” (Ef. 4, 5), „Căci noi toți, fie Iudei, fie Elini, robi sau slobozi, într'un Duh ne-am botezat spre a fi un trup și toți suntem adăpați într'un Duh” (I Cor. 12, 13).

Faptul că azi în loc de un singur Trup, sau o singură Biserică, avem o biserică răsăriteană, împărțită într-o biserică nestoriană, alta monofizită, alta armeană-gregoriană, alta armeană-catolică, apoi bizantino-ortodoxă și bizantino-catolică, sau unită cu Roma; iar în apus o biserică catolică-romană, alta anglicană cu o mulțime de ramificații, apoi bisericile protestante: luterană, calviniană, unitariană, zwingliană, toate pulverizate într-o mulțime de cete, este dovada vădită că creștinătatea a nesocotit învățătura Mântuitorului.

În urma cataclismului prin care a trecut omenirea se simte nevoia unirii și înfrățirii tuturor oamenilor. După curentele naționaliste exagerate, care au voit să facă chiar și din Biserică lui Hristos Biserică națională, și în urma nebuniilor rasiste și alte curente extremiste care au incendiat lumea, omenirea caută o unificare sufletească.

(continuare în pag. 3)

Avem un Dumnezeu, suntem o Națiune, vrem o Biserică!

Fără Domnul Hristos

Il înjurăm. Nu-L recunoaștem și ne lepădăm de El. De ce? Nu există și nici n'a fost nici odată. Povești și falsuri și zadarnică așteptare, — zic ei.

Dar, dacă El n'ar mai exista? Să ne închipuim o singură clipă fără El, fără speranța în El. Tu ce-ai face? Ba mai înainte ce-ai gândi? Atunci, când El n'ar mai exista, ce-ai face, încotro al lua-o, tu și tot puhoiul omenirii. Spre ale cui ceruri s'ar avânta omul și omenirea? La cine ar alerga?

Atunci, în cine s'ar spera? Cine, în locul Lui ne-ar mai putea strecura o rază de lumină și de speranță? Dar nu. Nu nu-

mai asta. În cine ar mai arunca cu pietre? Pe cine ar mai improșca cu noroiul vorbelor de hulă? Pe cine? Pe cine ar înjura gura nemernicilor? Pe cine atunci, ar mai nesocoti nesocotiții? E, Hristos și Dumnezeu, n'ar mai fi. Cu ce și-ar mai hrăni și stămpăra, atunci, setea lor de răutate? În ce ar mai da? Unde ar mai lovi? Ia ce s'ar răsti? pentru ce cerurile Lui... nu se pot atinge...

S'ar întoarce asupra lor înșiși, și s'ar sfâșia în de ei? Poate. Poate, pentru că pământul este pământ și îngăduitor. Dumnezeuul puterii însă, nu doarme.

Grigore Topan

Judecata rachiului

Judecă mil de părinți și de mame.

Pe scaunul vinovaților sunt:
1) rachiul și 2) cărciumari și bețivi.

În urma judecătorilor șade Conștiința omenească. Judecata se începe:

Judecătorul: Acuzatul spune numele tău.

Acuzatul: Pe mine mă cheamă Rachiul.

Judecătorul: Unde te-ai născut?

Acuzatul: În cărciume.

Judecătorul: Cine sunt părinții tăi?

Acuzatul: Păcatul și isplăta.

Judecătorul: Cu ce te îndeltnicești?

Acuzatul: Eu potolesc setea oamenilor, hrănesc, întăresc și încălzesc.

Conștiința: Vorbești minciuni fără rușine.

Acuzatul: Ba da! Eu sunt prietenul celor nenorociți. Cu ajutorul meu, cu ostenele mele, nenorociții uită nevoile lor amare.

Conștiința: Iarăși mințești. Tu pierzi și omori ori unde te arăți și în ori ce chip te arăți. De te scurg din poamă, de te gătesc în fabrici, tu totdeauna ești otravă, aducătoare de moarte. Tu ești otravă și tot otravă vei rămâne măcar de te vei arăta în chip bine împodobit.

Judecătorul: Chemați martorii (Martorii intră și toți strigă în cor).

1. — Unii: Nouă alcoolul ne-a stricat rânza.

2. — Nouă ne-a scrântit mințile și nervii.

3. — Nouă ne-a stricat plămânii.

4. — Dela noi a luat inima.

5. — Pe noi ne-a lipsit de minte.

6. — Pe noi ne-a făcut călători de lege.

7. — Din pricina rachiului noi suntem bolnavi și nenorociți.

8. — Femelle răcesc: — Pe noi ne-a lipsit de bărbați.

9. — Mamele: — Dela noi a răpit copiii.

10. Părinții, bunicii și copiii: — Între noi a semănat sfadă și nenorocire și ne-a lipsit de nume bun.

După aceste mărturii judecătorii pronunță următoarea hotărâre:

„Fiindcă rachiul duce pe oameni în spitale, în case de nebuni, la sărăcie și închisoare și fiindcă el nimicește cu totul vrednicia omenească, căci e dușmanul familiei și vrășmașul întregului neam omenească, pentru această mare vină, condamnăm rachiul spre veșnică izgonire. Nu se găsesc fapte și pricini, care să ușureze vina lui.

Trebuie să luptăm contra beției, cel mai mare dușman al fericirii omenești.

După M. Ciachir

Zicători arabe

Ascultă o mie de cuvinte, până ce găsești un cuvânt.

Un vorbitor fără lapte, e ca un nor fără ploaie.

Cel care vine și-ți spune tot ce știe despre alții, fiu sigur că plecând de la tine, va spune altora tot ce știe despre tine.

O mie de prieteni e prea puțin; un singur dușman e prea mult.

Redacția și Administrația Gazetei și Editura „Vieța Creștină”, s'a mutat din Str. Iokai (f. N. Iorga) 6-8 în Str. Regina Maria 10 Aici ni se va trimite pe viitor orice scrisoare, bani, oameni și abonamente.

Regăsire

Găsit'am Doamne astăzi cărarea care duce spre mântuire
Găsit'am calea pe care sufletu-mi pornește la 'mpăciuire
Găsit'am adevărul în Tine ceresculă Tată,
Și din Tine azi sufletul meu se adapă.

Vreau să mă uit cine-am fost și vreau ca să plâng pentru fapte
Căci mi-am purtat tinerețele prin toate bălăriile acestei lumi deșarte.
Am fost un rob, un hoit târât de lutul care-l port
Iar pentru veșnicie Doamne, n'am fost decât un mort.

Găsit'am astăzi însă cărarea care duce spre mântuire
Găsit'am calea care duce spre a Tatălui iubire
Voi porni de-acum peste culmi și munți, spre veșnicie
Să cuceresc a Tatălui prea sfântă 'npărădie.

I. MARDAN

Rostul omului în univers

de Pr. Gheorghe Rațu

Fiecare civilizație e rodul unei concepții de viață. Filosofia vieții și a lumii se reflectează în civilizație cât și în cultură. Este un tip de civilizație păgână înainte de creștinism și alt tip după creștinism. Pentru a avea un buu îndreptar pentru viața socială este necesar să fim în clar cu raportul dintre Dumnezeu, lume și om.

Din concepția creștină de viață întreg universul este zidirea ființei supreme, Dumnezeu. Din neant Dumnezeu a făcut să răsară toate printr'un act de voință, creațiunea. Psalmistul zice: „Cu cuvântul Domnului cerurile s'au întărit: El însuși a zis și s'au făcut. El a poruncit și s'a zidit” (Ps. 32, 6, 9). Tot printr'un act de voință le susține, așa că universul întreg nu-i decât un act de creațiune continuă. Viața, organismul, se menține printr'o voință permanentă a lui Dumnezeu. „Toate dela tine așteaptă să le dai Icr nutremânt la vreme sa. Dându-le Tu, vor aduna, deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umplea de bunătațe. Iar întorcându-ți Tu fața Ta, se vor tulbura: lua-vei spiritul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce” (Ps. 103, 27-29).

În univers se găsesc o scară de ființe cu perfecțiuni gradate, erarhizate, dela materia brută până la om, care ca într'un sămbure întrunește în sine întregul univers. În om ca într'un univers în miniatură, se găsesc puterile din lumea materială, vegetală, animală și spirituală. Omul este plin de viață, zice și Grigore cel Mare. Aristotel vede în om instrunite în mic toate forțele naturii. De aceea îl numea pe om microcosm. Prin această omul face trecerea între lumea văzută și spirite, indivizibile pentru materie. Tot acest ansamblu de ființe desfășoară activitate, mișcare, viață, nu în învâlmășeală ci regulă, armonie, după o rețea de legi. Altfel s'ar naște un haos. Tot ce se cărmuește prin legi se duce la centrul dela care a plecat, merge spre Dumnezeu, convergent. Așa se stabilește armonia în univers. De aici părerea despre lume care este faptură a lui Dumnezeu. În univers ființa cea mai de seamă este omul, care poartă o farăma din lumea nevăzută a spiritului, fiind superior întregii lumi cari îi înconjoară și care nu e decât un instrument în mâna lui. De aici: „creșt-ți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul”. Pe om îl vedem în univers ca pe o ființă privilegiată, „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”. Ființă cu spirit cum spirit este Dumnezeu, cu inteligență cum rațiune este Dumnezeu, liber cum liber este Dumnezeu. În acelaș timp încopiat în universul văzut prin organismul său trupesc

prin care comunică cu lumea din afară. Are deci existență, viață, ce se realizează în diferite grade, cari toate trebuiesc să se desfășoare armonic pentru ca omul să poată să-și ajungă țintele. Vieța simfurilor și spiritului, fiind condus nu numai de legi fizice ci și morale. E subiect de drepturi și datorii și nu depinde direct decât de ființa supremă.

Revelația ne înfățișează pe om, în ordinea prezentă a economiei divine, ca o ființă chemată la împlinirea u ui destin de ordin superior celui înfățișat de mintea naturală. Nu e potrivit acestuia ci îl înalță, îl preface într'un bun de ordin superior. Il ridică pe om la rangul de fiu a lui Dumnezeu prin mijlocirea lui Hristos, care i-a pus pentru acest scop la îndemână Evanghelia cu misterele ei doctrinale și tainele prin care se dă grația. I Ican 3, 2: „Iubiților, acum fiul lui Dumnezeu suntem și încă nu s'a arătat ce vom fi, iară știm că atunci când se va arăta, asemenea lui vom fi, că îl vom vedea pe el, precum este”. Omul e chemat să fie fericit împreună cu Dumnezeu, să participe din însăși fericirea lui Dumnezeu.

(urmare în nr. viitor)

Chemare

Ruga se'nalță la cerul iubit
Când arde o candelă'n noapte
Imi plec genunchii suras ofiit
Ofer... durerii deșarte.

Ce mult e de-atunci de când ai plecat
Să mântui o lume păgână
Cerul albastru Te-a încoronat
Din Țara cu ruga stăpână.

Iar băngale Tău s'a scurs fără șir
Din fruntea oea sfântă, divină
Trecut-au de-atuncea olipale 'n șir
Jertfa Ta azi... ne allină.

Cu oătă nobloșe, ai pălmit
Atăta durere 'n surdina
Sen nul viații ni t-ai dăruit
Ființa mea 'ntreagă se 'nchină.

Aș vrea să stau aici la candelă aprinsă
Aș vrea povastea lumii s'o-ascuți în
melodii
Care se pierde însă în hora vieții'nchisă
De preamăriti... pustii.

O vino iar Hristoase, în sufletele noastre
Te uită 'n omenire și soapo' din păcat
O vino iar Hristoase, al zărilor albastru
Profet și împărat.

LIANA DĂLIN

A bătut ceasul...

În sfârșit, pe neașteptate, a bătut ceasul în care trebuie să te dovedești, dacă ești sau nu ești creștin.

Până când toate ți-au mers bine și nimeni nu ți-a cerut niciun ajutor, nicio jertfă, era ușor să fii și creștin. Dar tot așa de ușor era să fii și păgân. Și poate ai fost păgân.

Acum a sosit ceasul. Și tu vei dovedi cu jertfa ta că ești creștin. Porunca cea mai mare a legii noastre este iubirea: în-doita iubire, a lui Dumnezeu și a aproapelui. Dar spune apostolul că nu poți iubi pe Dumnezeu pe care nu-l vezi, dacă nu iubești pe aproapele tău pe care-l vezi. Iar iubirea nu se arată prin vorbe, ci prin fapte.

A bătut ceasul în care ți se cere să dovedești prin fapte că iubești pe aproapele tău.

Peste tot oamenii o duc rău. Lipsurile sunt mari. Chiar țări foarte bogate ca America și Anglia suferă. Criza economică prin care trecem e mai grozavă ca oricând. Conducătorii popoarelor și oamenii de bine își dau silința să ușureze soarta popoarelor. Dar cu toate eforturile lor, lipsa de lucru și mizeria sunt în creștere.

Mulți ar lucra orice, numai să câștige o bucată de pâine. Dar nu află de lucru, nu găsesc pâine. Foamea bate la ușa milioanele de oameni.

Copiii Moldovei sunt pe drumuri. Nu caută altceva decât o bucată de pâine. Strigă de foame. Nu-i auzi?

Just Brenetiére, misionar și martir în China, când era încă copil, în Franța, își întrerupea adesea jocul, își apleca urechea la pământ și spunea prietenilor săi: „Nu auziți cum plâng copiii chinezi? Cum cer ajutor? Haideți să-i salvăm”.

Azi nici nu mai e lipsă să-ți apleci urechea la pământ și să ascuți pentru a auzi plânsul copiilor de departe. Ei nu-s în China. Sunt în Moldova, sunt printre noi.

A sunat ceasul în care ți se cere să iai dela gura ta, pentru a da celui ce pierde de foame. Cu orice jertfă, și numai cu jertfă, e nevoie să ajuți toate încercările ce se fac pentru a ajuta pe cei înfometaji.

Mulți creștini, cu toată sărăcia lor, au primit în casele lor copil din Moldova. Iși iau dela gură pentru a nu lăsa pe acești nenorociți să piară de foame.

Și tu ce faci? Ce faci nu cu ceea ce-ți este de lipsă, dar cu prisosul tău, ce faci? Nu ți se rupe inima de durere când auzi necurmatul plâns al celor ce-i seceră foamea?

Tu risipești, tu ascunzi și cu

refuzul tău tu omori trupurile fraților tăi. Ei își pierd trupurile, iar tu-ți pierzi sufletul. Lazăr cel sărac stă la ușa ta. Așteaptă să-i dai măcar fărâmiturile ce cad dela masa ta. Și tu nu i le dai. Il lași să piară; dar dacă pierde el, odată cu el îți vei pierde și sufletul.

Nu refuza! De ce refuzi mâna ce ți-se întinde?

A sosit ceasul. De ești creștin sau cel puțin om, se cade să ți

împărțești pâinea cu cel ce suferă.

A bătut ceasul. E nevoie să dovedești prin fapte că ești creștin.

Acum.

Când dreptul Judecător îți va spune la Judecata din urmă: „am fost flămând și nu mi-ai dat de mâncat” — atunci va fi prea târziu.

Ce faci acum?

Pr. N. Pura

Ce strică unitatea credinții?

(Urmare din pagina 1)

n'a ținut seama de acest adevăr, ci totdeauna s'au aflat oameni care au tâlmăcit s. Scriptură după capul lor, mulți s'au rupt de Biserica Domnului și au întemeiat o biserică sau o bisericuță a lor, după rătăcirile de credință sau de morală în care au căzut.

Așa s'a început durerea cea mare a creștinătății de a se vedea împărțită între mai multe „biserici”.

Este de mare mirare cum în cursul veurilor, și chiar azi, pot fi creștini care să alunece în erezii tâlcuind singuri s. Scriptură, când ei cu toții cunosc ceea ce scrie s. Apostol Petru în Epistola II c. 1 v. 20-21: „Aceasta și mai înainte știind că toată prorocia (învățătura) Scripturii, nu se face după tâlmăcirea fiecăruia. Căci nu prin voia oamenilor s'a făcut cândva prorocia: ci fiind luminată de Spiritul Sfânt au grăit oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu”.

Deci cum să poată tâlmăci bine și adevărat omul ceea ce este din lumina Duhului Sfânt?

Totuși au fost oameni care au lunecat în acest greu păcat încă de pe vremea apostolilor, din cauza mândriei lor. Scrie s. Petru, mai departe în aceeași Epistolă. „Și au fost proroci mincinoși în popor, cum vor fi și

între noi învățatori mincinoși, care vor aduce între voi erezii pierzătoare și se vor lepăda de Stăpânul cel ce i-a răscumpărat, ducându-și lor grabnică perire. Și mulți vor merge în urma nerușinării lor..

S. Ioan Evanghelistul, care a trăit până la adânci bătrânețe, a apucat astfel de erezii și s'a luptat cu ele. Iar s. Pavel întreabă cu tărie: „Au doară toți sunt apostoli?”

Este deci un adevăr limpede și hotărât: refacerea unității în credință și revenirea creștinătății la o singură Biserică, nu se poate face câtă vreme oricine va tâlcui s. Scriptură cum îl taie capul, ci când vom primi cu toții tâlcuirea dată de s. Biserică, singură care având ajutorul Duhului Sfânt, asistența Lui, nu poate greși în tâlcuirea și propoveduirea s. Scripturi.

Pe lângă dragostea creștinească — „ce nu se trufeste, nu caută ale sale” — este nevoie și de *umilința creștinească*, de sugrumarea mândriei, a superbiei care a dus o mare parte din creștinătate în atâtea rătăcirii, în „erezii pierzătoare”, cum le numește s. Apostol Petru.

I. Agârbiceanu

De cine depinde?

(Urmare din pagina 1)

Conducătorii popoarelor și marii politicieni vorbesc de „unitatea neamului omenesc”, de „cetățenia lumii”, de solidaritatea și înfrățirea tuturor. Se năruie barierele naționale, se țin congrese mondiale și se caută organizarea omenirii pe plan

mondial. Lozinci ca: proletari din toate țările uniți-vă! muncitori din toată lumea strângeți rândurile! ne arată vădit curentul mare ce se pornește în lume.

Bisericile creștine nu pot sta să privească. Creștinismul este chemat să-și dea contribuția la

unificarea spirituală a omenirii.

Unii caută unirea și înfrățirea pe baza unor principii de negație; înlăturarea oricărei religii, tăgădulrea lui Dumnezeu și introducerea necredinței și a nepăsării în cele religioase. Alții iarăși vreau să unească omenirea pe baza intereselor materiale. Iată de ce creștinismul care are pe Hristos, cel mai puternic principiu de unire și înfrățire este chemată să înfrățească și să unească pe toți oamenii într'un singur Trup, Biserica.

Cu acest gând s'au înălțat rugăciuni pentru unire din 18-25 Ianuarie din partea tuturor confesiunilor creștine. Au fost și la noi care s'au rugat, dar au fost puțini. Cei mai mulți nici n'au știut de aceasta. Alții chiar dacă au știut au rămas nepăsători. Aceasta însă este o lipsă de înțelegere a vremurilor de față. Este o lipsă de dragoste și solidaritate față de popoarele lumii. Ba chiar mai mult este o crimă față de neamul omenesc.

Cu toții trebuie să ne dăm seama că a sosit momentul să lucrăm din răspuțeri la pacificarea și unificarea spiritelor, folosindu-ne de tezaurile credinței noastre creștine. A sosit clipa în care trebuie și noi creștinii să ne încadrăm în concertul universal și să cântăm cântecul unirii și iubirii ca să se plinească dorința Mântuitorului „ca toți să fie una”. Biserica prin glasul Liturghiei se roagă zilnic „pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici” — evident din răsărit și din apus și de pe întreg rotogolul pământului — „pentru unirea tuturor” — evident a tuturor creștinilor fără deosebire de limbă, sânge sau confesiune. Să ne rugăm și noi zilnic și după încetarea săptămânii de rugăciune. Dar mai ales să lucrăm zilnic pentru unirea tuturor. Până când masele nu vor înălța din toate inimile rugă calde spre ceruri, ca să vină peste noi ca ploaia harul iubirii și unirii, până atunci unirea va întârzia. Totul depinde de noi!

Pr. Prof. Dr. Silviu A. Prundu

ATELIERUL ȘTEFAN COPILU

Execută după cele mai noi creații: Zugrăveli și decorații pentru biserici, precum și vopsi oricând și auritor pentru iconostase.

Cluj, Str. Negruzii Nr. 13
Vis-à-vis cu Spitalul Ortopedic

Fiecare cititor este rugat să ne câștige un nou abonat.

„UNITAS“

În centrul de lumină și vie-
ață a lumii, în Roma Cezarilor
și a lui Petru, simbolul înfră-
lirii universale, a luat ființă aso-
cția internațională „Unitas“
cu scopul de a lupta pentru
unitatea în Duh a tuturor po-
poarelor și de-a apăra bunurile
lor spirituale.

Războiul ce-a trecut peste
capul omenirii în loc să rezol-
ve problemele pentru care s'au
pornit, a dat naștere altora mai
grele, menite să deslănțuască o
nouă furtună, dacă nu se ve-
ghează cu toate eforturile și cu
toată bunăvoința pentru înțele-
gere. Cei ce au câștigat războiul
trebuie să câștige și pacea,
cei ce au fost învinși au dreptul
la pace, iar omenirea în-
treagă vrea pace și cere să fie
lăsată în pace.

Fățarnicia și lipsa de sîn-
citate ce s'au cuibărit în discu-
țiile conferinței de pace. Pentru
ca buna înțelegere să se așeze
între popoare ne trebuie o o-
peră de apostolat puternic.

Aceasta o urmărește asocia-
ția „Unitas“, care „are de scop
să promoveze unitatea spirituală
a omenirii“. (art. 1).

Această asociație are aproba-
rea și binecuvântarea Papei
Pius al XII-lea. Ea cuprinde în
sânul ei creștini, catolici și alte
confesiuni, cu scopul de a for-
ma un front unic, împotriva pu-
terilor dăhului rău pornit asu-
pra omenirii. Nu pot face parte
din „Unitas“ cei ce s'au lepă-

dat de credința creștină și cei
ce nu cred în Hristos.

În fruntea acestei asociații stă
Comitetul Central Internațional,
care are sub el Comitetele Di-
rective Naționale, de care de-
pind Comitetele Locale.

Din aceste comitete fac parte
cel mai iluștri profesori ai uni-
versităților din Italia și din alte
țări, precum și diferiți oameni
de știință și litere, a căror nu-
me sunt o glorie a spiritului
omenesc.

Pentru legătura spirituală în-
tre membrii, Asociația tipărește
revista „Unitas“.

Se poate comanda de la Li-
brăria editrice Ferrari, Roma,
Via dei Cestari, 2. Un număr
costă 100 de lire. Până acum
au apărut trei numere. Abona-
mentul anual, pentru străinătate,
e de 850 de lire.

Între colaboratorii revistei se
văd și necatolici, între care și
un Mitropolit ortodox român
și un Pastor protestant.

Notăm cu bucurie planul
Păr. Prof. de teologie Dr.
S. A. Prunduș, de a traduce în
limba română statutele Asocia-
ției și de a întemeia asociația
română „Unitas“, care să lu-
creze la unificarea spirituală a
tuturor fiilor acestui neam și
în deosebi la unificarea celor
două biserici românești, îndoind
prin aceasta societatea româ-
nească în spiritul doctrinei lui
Hristos.

Oameni mâncați de lupi

Iarna aceasta, cu lipsa de comu-
nicații, cei ce transportau lemne la
orașe, făceau frumoase afaceri...

Lăcomia de bani, însă, pe mulți
i-a făcut ca să nu fină seamă de
dumineci și sărbători.

„Lăcomia strică omenia“ și în fața
oamenilor, dar mai ales în fața lui
Dumnezeu. Cu atât mai mult, când
se calcă și zilele Domnului

Creștinii (de nume) Nic. Filo, Vas
Rămeriță, C. Hodoș, Adam Popes-
cu, Gh. Porloagă și Stan Dracu, s'au
hotărât, ca și în ziua de Bobotează
(6 Ian. 1947) să care lemne dela
Măldăeni la Roșiori de Vede. Pe
drumul pe care, iarna aceasta, zilnic
l-au bătorit de atâtea ori. Dar, o
veche zicală zice: atâta merge ul-
ciorul la fântână, până se strică...

În ziua de 6 Ianuarie 1947 (Bo-
tezul Domnului) cei înșirați mai sus,
pe drum, între sate, au fost atacați
de o haia de lupi. Toți căruțașii, cu
vite și cai cu tot, au fost sfâșiati de
fiarele flămânde. Rămășițele omeni-
lor, ale vitelor și carele încărcate
cu lemne, au fost găsite abia a doua
zi — căci în ziua Bobotezei alții
n'au trecut pe acolo — de cât o
patrulă de jandarmi, în apropiere de
Măldăeni.

Oare această întâmplare dureroasă
ne va învăța minte, ca să nu mai
câlcăm zilele sfintelor sărbători?

Adevărat, Dumnezeu este îndelung
răbdător. Dar nu lasă, ca peste ră-

sură să fie călcate poruncile Lui sîn-
te. Ori ce faptă, va avea plată. Însă
Dumnezeu niciodată nu bate cu băta.

Pașania celor doi Roșiori de Ve-
de, care au călcat ziua Domnului să
o ținem minte. Ca să nu păcătui.

În Polonia s'au făcut alegeri ge-
nerale, votând toți cetățenii de la
21 ani în sus. S'au prezentat în
fața urnelor 12 milioane de votanți.
Cele 444 de mandate au fost îm-
părțite în modul următor: blocul
guvernamental 383, partidul țără-
nesc 27, partidul muncitoresc ca-
tolic 17, țărănesc masonic 13, ca-
tolicii din afara partidelor 3 și un
independent 1 mandat.

Delegația Poloniei la conferința
de pace a declarat că guvernul său
va cere ca semnarea tratatului cu
Germania să aibă loc la Varșovia,
pentru a sărbători astfel faptul că
Polonia a fost prima victimă a ar-
matei germane și că orașul Varșo-
via a fost primul distrus de ei.

Adjuncții miniștrilor de externe
care se ocupă cu problema ger-
mană, au discutat o notă americană
în sensul de a redacta un statut
temporar pentru Germania în locul
unui tratat de pace.

Di Pietro Nonni, ministrul de ex-
terne al Italiei, a demisionat

Fel de fel

Părintele Vasile Chindriș, redac-
torul responsabil al gazetei noastre,
e plecat pe 10—15 zile la București,
pentru a aranja problema hârtiei

Grecia se află într-o nouă criză
politică. Președintele ad interim al
consiliului, împreună cu alți șase
miniștri au demisionat.

D-l Vincent Auriol a fost ales
președinte al celei de a patra re-
publici franceze.

D. Paul Ramadier a fost însărci-
nat de dl Auriol cu formarea nou
lui cabinet francez. Dl Ramadier a
declarat că va forma un guvern de
coalitie.

Armata americană face manevre
secrete în regiunile arctice, unde
se experimentează noi tipuri de
arme terestre și aviatice.

Un ziar american scrie că Cana-
da face tot ce se poate pentru a
încuraja în secret toate operațiunile
și că trupele canadiene și ameri-
cane își încearcă armele terestre și
aviatice, destinate operațiunilor din
teri oriile apusene ale regiunii ar-
ctice. Corespondenților de presă
străini și americani, cărora li s'a
promis că vor putea la a-
sista la această manevră, când au
ajuns acolo, li s'a declarat că nu
pot vedea nimic, nici nu pot căpăta
vreo informație. Armele cu care se
experimentează sunt ale Statelor
Unite.

Senatul american a d-pus peste
30 proiecte de legi împotriva sin-
dicatelor.

Ceremonia semnării tratatului de
pace cu România, va avea loc Lună,
10 Februarie, orele 5 după masă
la Paris

Textul tratatului de pace cu Ro-
mânia cuprinde 6 anexe, care se
referă la: harta frontierelor Româ-
niei, definierea instrucției militare
(aer și navigație), dispozițiuni spe-
ciale privind anumite categorii de
bunuri.

Guvernul jugoslav a prezentat
conferinței de pace un memoriu
prin care cere din teritoriul Ger-
maniei (Austriei) 2000 kilometri
patriți.

Populația germană ce se află sub
administrația militară britanică, a
cerut să i se dea în mod perma-
nent dreptul de a se guverna sin-
gură.

Serviciile speciale ale armatei
americane au descoperit depozitele
în care se aflau ascunse arhivele
cu cele mai noi invenții secrete
ale Germaniei. Este vorba de peste
un milion de documente, cântărind
mai multe zeci de mii de tone
care cuprind tot ce s'a inventat,
atât în domeniul civil cât și cel mi-
litar. Aceste documente au fost as-
cunse în cele mai felurite locuri și
camuflate după cele mai moderne
metode. Cercetătorii au ajuns la un
moment dat la un drum ce urca
pe un deal, drum barat cu sârmă
ghimpată și cu placarde mari pe
care scria: „Atențiune! Pericol de
moarte! Câmp minat și depozit de
mine!“ Cercetătorii au înaintat to-
tuși, ajungând în fața unei movile
unde sub niște frunze au descoperit
o ușă zidită în beton, pe care

scria: „Pericol de moarte! Orice
încercare de a deschide această ușă
provoacă o explozie generală!“
Americani au legat ușa cu frân-
ghii groase și lungi, agățându-le
de un tanc puternic, care, punân-
du-se în mișcare, a smuls ușa, fără
ca vreo explozie să se fi produs.

Întrând înăuntru au găsit câteva
vagoane de dosare, în care erau
scrise cele mai noi invenții ger-
mane. Printre aceste invenții amîn-
tim un aparat foarte mic, aproape
invizibil, cu ajutorul căruia poți
vedea în întuneric, ca în plină zi,
până la 3 kilometri, fără a fi văzut.
Cu acest aparat automobilele pu-
teau umbla fără lumină, prin cel
mai des întuneric ca și ziua. Tot
asa tancurile. Chiar și trăgătorii cu
acest aparat, puteau să ochiască
noaptea până la trei kilometri, fără
a fi văzuți. S'au găsit apoi rachete
cu bătae de 5000 kilometri etc.

Planul pentru unificarea forțelor
armate americane este la fel cu
planul aplica în Anglia, după cum
anunță postul de radio din capi-
tala Statelor Unite.

În Austria, aproape de granița
jugoslavă s'a descoperit un mare
depozit clandestin de muniții și
arme.

În Ungaria s'a produs un mare
complot contra guvernului actual.
Fruntașii complotiști în frunte cu
un general și un ministru activ,
— au fost prinși. În urma acestui
fapt frontierele Ungariei au fost
închise, pentru a împiedeca fuga
conspiratorilor.

Guvernul jugoslav și-a exprimat
intenția de a relua legăturile di-
plomatice cu Italia.

Ambasadorul Angliei din Egipt a
avut o învedere cu primministru
egiptean, înmânându-i un mesaj
special din partea guvernului său.
Se așteaptă ca răspunsul egiptean
să fie dat în curând. În cercurile
politice se dă mare importanță a-
cestei învederi și se crede că un
comunicat oficial va fi dat de pre-
mierul egiptean, în care va declara
ruptura negocierilor anglo egiptene.
Pe de altă parte se crede că rup-
tura va fi cerută și de parlament.

Funcționarii publici din Grecia
au declarat grevă, până la mărirea
salarilor.

În Japonia un nou și puternic
cutremur de pământ a făcut mii de
morți și răniți, lăsând fără locuință
peste 500.000 locuitori.

În comuna Puntea lui Vlad-Argeș
în seara de Sâmbătă înainte de Cră-
ciun s'a făcut un mare banchet, chef
cu dans până în zori. Toți partici-
panții s'au îmbolnăvit grav, iar 12
persoane au murit. Vai de câte ori
nu se întâmplă că oamenii dela bal
se duc direct în cimitir... dar șin în
iad.

Banca Națională a României a
fost etatizată. Legea a fost votată
și cu data de 1 Ianuarie 1947 s'a
făcut tr-cerea ei de sub stăpânirea
acționarilor sub stăpânirea statului.

România a fost invitată oficial de
Franța la ceremonia semnării tra-
tatului de pace.